

זכיתי להכיר את יהודה מור בשתי פגישות באקראי. פעם אחת בשיחה ממושכת למד, ופעם שנייה ב ביקור משותף בנצרת עילית, בבית פרטי, ובו אוסף נדיר; אוסף של כלי בית וכלי עבודה חקלאיים עתיקים.

ראיתי לפני אדם שכינתיו בלבבי: אנטיקלופדייה מהלכת לימי בראשית של הכפר העברי בצפון הארץ ובמרכזו. אך גם הכפר העברי בשני אזוריים אלה זכה לתשומת לבו כדי להזכיר על בוריו, על אורח חייו, כלי ביתו ועובדתו, והמנטליות שלו.

על כל אשר ראה, שמע ולמד - ידע לטפר בכישרונו רב.

סקרן היה ותאב דעת. לא סיפר "על" כי אם סיפר "את", כי על כן לבו היה מלא אהבה לכל אלה.

יהודה מור - לא מנהיג, לא נואם באסיפות, לא עסקן מפלגתי, לא איש הממסד, כי אם איש המגשים בעצמו את רעיון המהפכה הציונית.

חבר מן השורה.

אליהו עמיוצר
כפר יהושע, יוני 1994